

❖ An Lúibín ❖

13 Nollaig 2004

Teangacha cánach

The Australian Tax Office is multilingual – fifteen languages are used officially, and there are more to come.

Is deacair cáin a sheachaint i dtír ar bith; san Astráil íocar trí theangacha an domhain. Is tréan an iarracht a dhéanann Oifig Chánachais na hAstráile (ATO) an pobal a thabhairt leis (in aghaidh a gcos, b'fhéidir), agus is maith an sás chuige an 'Special Audiences Unit'. Dream iad a chuireann in iúl duit i gcúig theanga dhéag conas cloí le dlíthe cánach. Tá trí oifigeach lánaimseartha ann, dáréag oifigeach páirtaimseartha, agus cúig dhuine dhéag eile a thagann isteach de réir mar is gá. I mbliana chraolaigh siad 3,400 uair an chloig d'ábhar ar SBS agus ar stáisiúin phobail i gceithre theanga dhéag: Araibis, Tuircis, Rúisis, Cróitis, Macadóinis, Seirbis, Polainnis, Gréigis, Iodáilis, Spáinnis, Cóiréis, Vítneamais, agus dhá chineál Sínisé – an chaint oifigiúil agus Cantainis. Dealraíonn sé go bhfuil an-éileamh ar chomhairle sna teangacha sin, agus bíonn aischaint raidió ar siúl i gcuid acu. Chomh maith leis sin cuirtear tuairiscí amach sna teangacha úd i gcomhair na nuachtán eitneach.

Níl na féilte féin saor ó chomhairle chánach; is minic an ATO i láthair nuair atá na Síningh agus na Vítneamaigh ag comóradh na Bliana Úire, agus cuireann an Oifig le sult lucht labhartha Araibise agus Tuircise.

Ní nach ionadh, tá an-ghlaoch ar eolas faoi cánacha gnó; i mbliana bhí os cionn seasca seimineáir ann a bhí ag plé le gnólachtaí beaga, le gnóthaí cíosa, le taifeadadh agus le cánacha pearsanta. Eolas úsáideach é, gan amhras; is maith leis an ATO a rá go bhfuil 'teagasc' ar siúl aici ar na hócáidí seo, ach is mairg don té nach tugann aird ar an teagasc céanna, agus tá aird ag an ATO i gcónaí ar na bealaí a bhféadfadh daoine na dlíthe cánach a shárú i mBéarla nó in aon teanga eile.

Tá an ATO chun triail a bhaint as Seapáinis agus Peirsis anois – léiriú eile ar ilteangachas na tíre, rud nach féidir leis an stát a bheith neamhshuimiúil ann, go háirithe má tá pingíní i gceist.

Nótaí scannánaíochta

There are Australian films – but where is the film industry?

Is gearr ó dúirt stiúrthóir Astrálach, bean a bhfuil meas ar a saothar, nach tionscal scannánaíochta atá againn anseo ach daoine a dhéanann scannáin. Is mar a chéile iad an Astráil agus Éire sa mhéid sin. Tá daoine sa dá thír a théann i mbun scannánaíochta ó am go chéile, le cúnamh an stáit agus cibé airgead is féidir a mhealladh ó infheisteoirí príobháideacha; uaireanta ní mór dóibh an teach a chur faoi mhorgáiste.

San Astráil is beag scannán a chosnódh os cionn deich milliún dollar; chosnódh a bhformhór i bhfad níos lú. I mbun na scannán beag is fearr sinn, b'fhéidir – na cinn a thugann léargas grinn ar chúlshráideanna an tsaoil. Is annamh a bhraithféa blas filiúnta nó spioradálta orthu; na hEorpaigh is fearr chuige sin, agus táimidne níos tíriúla.

Is gearr ó cailleadh fear a bhí chun tosaigh sna seachtóidí, ré mhór ár gcuid scannánaíochta: Ken Hannan, duine a rugadh i Melbourne agus a tógadh i Sydney, agus a thug a aghaidh ar an mBhreatain ar nós a leithéidí eile. Bhí éileamh air ar an teilifís thall mar stiúrthóir; ach tháinig sé ar ais go ndearna sé 'Sunday Too Far Away' sa bhliain 1973 i gcomhair Chorporáid Scannánaíochta na hAstráile Thiar. Ghnátháíodh sé an dá thír ina dhiaidh sin, scéal sách coitianta. Inniu rachadh a leithéidí go dtí Meiriceá, áit an airgid mhóir.

Is minic lucht scannánaíochta i dtuilleamaí na stráinséirí anseo: daoine a thagann anseo ar son áiseanna saora, foirne oilte agus costas íseal chun scannáin mhóra nó fógraí a dhéanamh. Faoi láthair tá na stráinséirí ag teip orainn. Deirtear go gcaithfidh tú \$200,000 a íoc anois as léiriú a chosnódh \$120,000 ort bliain ó shin. Anois níl leath na hoibre ag teacht isteach, a bhuíochas sin ar ardú an dollair agus ar phá méadaithe na n-aisteoirí. Is fearr le lucht déanta fógraí an Airgintín, an Afraic Theas, an Úcráin agus an India, mar a bhfuil an costas níos ísle agus na radhairc lán chomh breá. Deirtear go bhfaigheann fo-aisteoirí sa Rómáin \$35.00 sa lá (ní á mhaíomh orthu é), nuair a bheadh ort \$250.00 a íoc san Astráil. Léiriú é seo ar cé chomh seansúil is atá ceird seo na mealltóireachta.

Leanfaidh daoine áirithe orthu ag déanamh scannán anseo más olc maith linn é, cé go ndeirtear nár mhór an seó iad i mbliana. Buailtear an milleán ar dhrochscripteanna agus ar easpa réaltaí; ach, mar a dúirt litir a d'fhoilsigh nuachtán mór le rá le déanaí, na réaltaí atá anois ann ní raibh iontu ach aisteoirí nó gur chuir scannáin Astrálacha chun cinn iad. Deirtear sa litir chéanna gur seoda iad scripteanna maithe agus gurb annamh teacht ar a leithéidí – rud is fíor go leor. Ina dhiaidh sin is uile, go fiú dá mbeadh na réaltaí agus na scripteanna ann bheadh rud eile ag teastáil agus gan fáil air – margadh mór. Tá an tSín agus oirdheisceart na hÁise ag scannánaithe Hong Kong, dream a bhfuil tionscal ceart acu; níl againne ach sinn féin agus margadh neamhchinnnte thar lear.

Is minic é ráite gurb éigean tionscal scannánaíochta a bheith ann chun léargas a thabhairt ar ár n-aighe agus ar ár ndúchas os coinne an tsaoil, agus chun ár bhféiniúlacht a dheimhniú. Ní gá géilleadh ar fad don argóint sin chun a admháil go bhfuil bun éigin léi. Mura bhfuil tionscal ann, bíodh scannáin fhiúntacha ann ar a laghad; agus bíodh daoine ann atá sásta dul sa seans agus a dtreallús a chur in iúl, mar a rinneadh tríocha bliain ó shin.

Ó na nuachtáin Ghaeilge

The Language Act: what the departments are spending.

Deir an Coimisinéir Teanga, Seán Ó Cuirreáin, gur 'áibhéil' atá ag baint le go leor de na figiúirí atá á lua le Acht na dTeangacha Oifigiúla a chur i bhfeidhm – go háirithe nuair a luaitear céad milliún euró. 'Pingeacha beaga' atá i gceist i ndáiríre, dar leis, mar chaith Ranna Rialtais thart ar 17,000 euró ar an meán sa bhliain 2004. Chuir gach Roinn ráiteas amach i ngeall ar chaiteachas a bhain leis an Acht. Ní raibh ach cúig cinn de na Ranna Rialtais in ann figiúr cruinn a thabhairt; bhí trí Roinn ag cur na bhfigiúirí i dtoll a chéile fós, agus dúirt sé Roinn eile nár chaith siad aon phingín bhreise ar an ngnó. (Ní fios an cnuaisciúin ba bhun leis, nó neamhshuim.)

TG4's reduced funding affecting Gaeltacht production companies.

Tá díomá ar Screen Producers Ireland toisc nach bhfuair TG4 breis airgid i gcomhair na bliana 2005. Tá easpa ratha ar chomhlachtaí léiriúcháin teilifíse le beagán blianta anuas, agus dúirt cathaoirleach Screen Producers Ireland go bhfuil laghdú suntasach ag teacht ar líon na ndaoine atá i gceann na hoibre sa Ghaeltacht agus atá ag brath go mór ar TG4. Dúirt sé gur baolach go

Scéal gearr is ea scéal an mhainséir, cé gur deacair é sin a chreidiúint agus sinn ag cuimhneamh ar ar fáisceadh as i gcultúr na Críostaíochta agus ar na finscéalta a bhaineann leis: an t-óstóir doicheallach, mar shampla, atá chomh beo sin in intinn na coitiantachta agus nach bhfuil a thuairisc le fáil sa soiscéal féin. Ní fhéadann samhlaíocht an duine gan an scéal a chur ag bláthú ar mhíle bealach, cé go fanann an bunchuntas mar a bhí riamh - ina scéal simplí dúisitheach. Agus tá an taisteal ann, mar a bhí i gcás na nDraoith: gluaiseacht, tóraíocht den saghas a théann i ngreim sa tsamhlaíocht i gcónaí, agus stad faoi dheireadh san áit a bhfuil an Leambh; áit ar ceann riain í agus tús aistir eile.

Seo Lúcas 1, 1-16:

Ba sna laethanta úd a chuaigh forógra amach ó Chaesar Agustas le hordú go gclárófaí ainmneacha an tsoil uile. Ba é sin an chéad chlárú nuair a bhí Cirénius ina uachtarán ar an tSír. Agus chuardar uile go léir le bheith cláraithe, an uile dhuine ag tarraingt ar a chathair féin. Agus chuaigh Iósaf suas mar dhuine ó Ghalaláí, ó chathair Nasair, go hIúdaea, go cathair Dháibhí dá ngairtear Bételhem, ós rud é go mba de theaghlach Dháibhí é féin de réir folaíochta, chun go gclárófaí é féin agus Muire a bhean a raibh lámh agus focal idir é agus í, agus í ag iompar clainne. Agus nuair a bhí siad ansin, tháinig a haimsir. Agus rugadh a céad duine clainne di agus d'fháisc sí i gcrios ceangail é, agus chuir sí ina lú i mainséar é, ó nach raibh áit acu dóibh san ósta.

Agus bhí aoirí amuigh i bpáirceanna sa cheantar úd, agus iad ag faire ar a dtréad san oíche. Agus nocht aingeal an Tiarna dóibh, agus lonraigh glóir an Tiarna ina dtimpeall, agus bhí dianeagla orthu. Agus dúirt an t-aingeal leo, 'Ná bíodh eagla oraibh; mar féachaigí, táim ag teacht chugaibh le scéal áthasach a insint daoibh faoin lúcháir atá le bheith ar na daoine uile; óir is inniu a saolaíodh an Slánaitheoir daoibh i gcathair Dháibhí, agus is é an Tiarna Críost é. Agus is é an comhartha daoibh, go bhfaighidh sibh leanbh á fháscadh i gcrios ceangail agus é ina lú i mainséar'. Agus i dtobainne b'shiúd slua de shluaite na bhflaitheas i gcoimhdeacht an aingil agus iad ag moladh Dé agus ag rá: 'Glóir do Dhia in ard na bhflaitheas, agus síocháin ar talamh i measc na ndaoine a bhfuil aobh aige iontu!'

Ní luaithe a d'imigh na haingil uathu isteach san fhflaitheas ná dúirt na haoirí le chéile, 'Téimis soir go Bételhem go bhfeicfidimid an ní seo a tharla, a d'fhoilsigh an Tiarna dúinn'. Agus chuardar ann le deifir, go bhfuair siad Muire ann agus Iósaf, agus an leanbh ina lú sa mhainséar.

(Tógadh na sleachta as *An Tiomna Nua*: an tOirmh. Coslett Ó Cuinn a d'aistrigh, agus Cumann Gaelach na hEaglaise a d'fhoilsigh, i gcomhar leis an Hibernian Bible Society.)

Mura mian leat an nuachtlitir seo a fháil, cuir teachtaireacht chun: colger@melbpc.org.au

Colin Ryan